

HALLEN, Ernest van der, letterkundige en jeugd-leider (Lier 2 juni 1898 - Lier 24 februari 1948). Zesde van negen kinderen. Zijn vader was een officier van Limburgse afkomst. Trad in 1918 in het

klooster der Minderbroeders te Turnhout, maar moest het na acht maanden wegens zijn zwakke gezondheid verlaten. Werkte van 1922 tot '29 bij het Algemeen Secretariaat der Katholieke Bibliotheken te Antwerpen en had een belangrijk aandeel in de redactie van het Lectuurrepertorium. Was van 1938 tot '44 inspecteur van de openbare bibliotheken in de provincie Antwerpen. Op 11 september 1944 werd hij gearresteerd en geïnterneerd als gijzelaar voor zijn broer Alfred, die oorlogsburgemeester te Lier geweest en na de bevrijding ondergedoken was. Op 10 december werd hij vrijgelaten, uiterst verzwakt. Hoewel was gebleken dat hij zich gedurende de oorlog buiten alle politiek had gehouden, werd hij in februari 1945 uit zijn ambt gezet. Op 7 september 1946 ontving hij bericht dat hij van rechtsvervolging ontslagen was. De auditeur ging tegen de beslissing dat hij zijn burgerrechten mocht behouden in beroep. Op 27 juni 1947 werd hij door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Mechelen in zijn rechten hersteld. Reeds tijdens zijn collegejaren nam hij actief deel aan de Vlaamse strijd. In het Sint-Gummaruscollege te Lier richtte hij de Communiebond Vlaanderen aan Christus op, waarvan de leden zich ertoe verbonden elke week een communie op te dragen

voor Vlaanderen. Daarna werden ook in andere colleges dergelijke bonden opgericht. Inmiddels had hij ook het Katholiek Vlaamsch Secretariaat voor Studentenarbeid opgericht. Na de dood van Dr. Laporta, in 1919, zette hij diens taak als studentenleider en raadsman van de jeugd voort. Hij had een groot aandeel in de strijd van het Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond (AKVS), dat hij buiten de politiek wenste te houden. De tegenkanting vanwege de kerkelijke overheden trof hem zwaar. De collegestudenten kregen zelfs verbod met hem om te gaan. In 1935 trok hij zich terug

uit het AKVS. Ondertussen had hij contact met de liturgisch gerichte Quickborn-beweging van Romano Guardini. In de geest daarvan had hij in 1933 te Nijlen een jeugdtehuis gebouwd.

Tussen beide wereldoorlogen heeft Ernest van der Hallen een belangrijke rol gespeeld in Vlaamsgezinde tijdschriften. In 1920 nam hij de leiding van *De Storm* op zich. Een jaar later werd het tijdschrift in verscheidene colleges verboden. De taak ervan werd in 1922 overgenomen door *De Blauwvoet*, het officieel orgaan van het AKVS, waarvan hij de bezieler was. In 1924 legde hij in zijn Ruusbroec-huisje op het begijnhof te Lier met zijn vrienden Felix Timmermans en Flor van Reeth de grondslag van de Pelgrim-beweging, die in 1929 *De Pelgrim* uitgaf. In 1929 volgde hij Wies Moens op als redacteur van de rubriek Kunst en Letteren in *Jong Dietschland*. In 1935 richtte hij met Filip de Pillecijn, Anton van de Velde en Dirk Vansina *Volk* op. Hij schreef de Verantwoording in het eerste nummer en nam het redactie-secretariaat ervan waar.

Zijn literair werk heeft een duidelijk christelijk karakter en toont zich ook met het volk verbonden. Voor de Vlaamse jeugd stelde hij een Liturgisch gebedenboek voor studenten (1931) samen en schreef hij *Brieven aan 'n jonge vriend* (1932) en *Een jongen uit Vlaanderen* (1934). Hij was een belangeloze idealist, een romantische dromer en een non-conformist, die vooral op de jeugd een bezielende invloed heeft uitgeoefend.

WERKEN: *Begenadigden uit mystiek Vlaanderen* (1925); - *Liturgisch Gebedenboek voor studenten* (1931); - *Brieven aan 'n Jonge Vriend* (1932); - *Brieven aan Elckerlyc* (onder het pseudoniem J. van den Wijngaerd) (1947); - *Vaarwel dan, mijn vriend...* (1949).

LITERATUUR: A. Boni, *Ernest Van der Hallen (1898-1948), een silhouet* (1950); - *Gedenkboek Ernest Van der Hallen, voorman der jeugd* (1958).

JOSE DE CEULAER